

Lähtettäjä / Avsändare
 SUOMEN RIISTAKESKUS
 Sompiontie 1
 00730 HELSINKI
 029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm Nro
 04.07.2023 2023-1-000-30488-5

Vastaanottaja / Mottagare
 Erkki Ensio Pentinniemi
 Teerenkuja 5
 45740 Kuusankoski
 Suomi

KIELLETYT PYYNTIVÄLINEET JA MENETELMÄT

Hakija	Erkki Ensio Pentinniemi
HAKEMUS	Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:
	Haettava lupa voimassa 1 vuotta
	Eläinlaji ja lupamäärä: villisika 600 kpl
	Eläinlaji ja haettu lupa-aika: villisika 1.8.2023 - 31.7.2024
	Hakemusalue: Pinta-ala 1 ha
	Alueen sanallinen määrittely SML Kymen piiri alue = Riistakeskus Kaakkois-Suomi alue
	Poikkeusperusteet:
	VILLISIKA
	Haen poikkeuslupaa ML 41 c §:n mukaisesti:
	-luonnonvaraisen kasviston säilyttämiseksi
	-luonnonvaraisen eläimistön säilyttämiseksi
	-viljelmille aiheutuvan merkittävän vahingon ehkäisemiseksi
	-karjankasvatukselle aiheutuvan merkittävän vahingon ehkäisemiseksi
	-metsätaloudelle aiheutuvan merkittävän vahingon ehkäisemiseksi
	-riistataloudelle aiheutuvan merkittävän vahingon ehkäisemiseksi
	-muulle omaisuudelle koituvan merkittävän vahingon ehkäisemiseksi
	-yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä
	-muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle
	-näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi
Hakemuksen perustelut	Selvitys hakemuksen perusteena olevasta vahingosta tai muusta perusteesta
	Vahingon suuruus: - villisika: 2000000 €
	Selvitys vahingosta:

- villisika: maatalous vilja 900 000€
 Metsätalous 500 000€
 Tuorerehu ja muut 600 000 €
 ASF taudin myötä satoja miljoonia

Keino tai toimenpide:

- villisika: Valaistu ruokintahuokute
 loukkupyynti
 yöttäin laitteet
 Koiralla metsästys

Toimenpiteen vaikutukset:

- villisika: kaatojen myötä karttavat useita viikkoja vaatii 40 -90 tuntia /kaato aikaa. Karhunmetsästyksessä aikana osa ei käytössä
 Loukkiupyynti kiinteänä pyydyksenä ei jousta sinne missä siat tekevät viljelyksillä vahonkoa.
 Koiralla metsästys ei tihentymä alueilla rajan läheisyydessään mahdollista.
 Yötähtäimet lisää volyymia erityisesti vahinkokohteisiin ja vahinkojen torjuntaan
 Metsästäjien rajallinen määrä ja tehon lisäys mahdollista vain yöllä liikkuvalla eläimelle yöttäinlaitteilla.

Poikkeusluvan kohteena olevan eläinlajin kannan tila ja käyttäytyminen alueella:

Yksilömäärä:

- villisika: 600

Kuvaus käyttäytymisestä:

- villisika: Villisika kannan kasvu Suomessa jatkuu tehostetuista toimenpiteistä metsästyksen osalta huolimatta. Kymen alue Omariista ilmoitusten mukaan 2018; 513 Kpl, 2019; 481 kpl, 2020; 705 kpl, 2021; 867 kpl. vastaavat luvut koko maa 2018; 908kpl, 2019; 863 kpl, 2020; 1212 kpl, 2021; 1444 kpl. 2022; 1067 kpl, josta määrästä lähes 2/3, 57,5 % kaadettiin Kaakkois- Suomessa. Kolmen viimeisen vuoden kaatolukujen mukaan kannan kasvu Suomen alueella olisi hidastunut edellyttäen, että ilmoitusaktiivisuus kaadoista on ollut riittävää. Syitä merkittävään kannan kasvun pysähtymiseen ei ole näkyvissä, sillä ollaan jo villisikakannan osalta tasolla, jossa saksalaiseen tutkimukseen viitaten:

” Uudet tutkimustulokset osoittavat, että nuoret ikäluokat, ylivuotiset naaraat (Ueberläuferbachen) sekä alle vuotiseen porsas kategorian naaraat (Frischlingsbachen), ovat erittäin tuottokykyisiä. Saksan v. 2006 esimerkkinä optimi ravinto-olosuhteissa oleva 100 villisian populaatio jossa 57 naarasvillisikaa joista 8 aikuista naarasta (2 vuotiaat ja vanhemmat – Grobe Bachen), 16 ylivuotista naarasta sekä 33 porsas kategoriaan kuuluvaa (alle vuotiset). Kokonaistuotto yhdessä vuodessa enimmillään:
 Aikuisista naaraista porsii 95% (tuotto 58 porsasta)
 Ylivuotisista naaraista porsii 95% (tuotto 102 porsasta)
 Porsas kategoriasta porsii 85% (tuotto 146 porsasta.”

Em Saksalaisen tutkimuksen pohjalta voidaan olettaa, että vaikka olosuhteet eivät ole identtiset, Suomessa voidaan LUKE:n kanta arvion perusteella n. 2500 villisikaa; kanta-arvion 90 prosentin todennäköisyysväli on 1630–4002 yksilöä olettaa kannan kasvu voi olla tutkimuksen perusteella aikuisten naaraiden osalta olla 50 % aliarvioinnilla olosuhteiden vaikuttavuuden osalta arvioituna 50% :n määrälliseen aliarvioon perustuen $1250 \text{ kpl} \times (58/8 = 7,25) = 906 \text{ porsasta} + (6,3 \times 16 = 102 \text{ porsasta}) + (4,4 \times 33 = 145 \text{ porsasta})$ yhteensä 1153 kpl. Tutkimustiedon puuttuessa ja määrällisen

arvion kasvun myötä todellinen kannan kasvu on vaihteluvälillä 1600 – 4000 lisäystä kantaan 740- 1845 villisikaa. Arvioitu kannan kasvu 740 – 1845 kpl on 2022 kaatomäärän osalta ylitettävä huomattavassa määrin metsästyksellä, lähes kaksinkertaisena, mikäli kannan kasvu aiotaan pitää hallinnassa.

Kaatomääriä seuraamalla saa osittain tietoa siirtymästä uusille alueille. Todellinen volyymi kuitenkin on viiveellä piilossa johtuen villisian esiintymiseen liittyvän seurantajärjestelmän puutteesta. Hirvijahdin aikana saatavat havainnot ovat satunnaisia, sillä villisika käyttää erilaisia maastokohtia kulku-urinaan kuin hirvet ja häiritynä sen pakosuunta on useimmiten vastoin haluttua ajosuuntaa, joten havaintoja ei villisiasta saada, nykyisen koiralla tapahtuvan metsästyksen osalta, jos alueella on hirvieläimiä. Uusilla alueilla myös viive jälkitunnistuksen osalta ja jälkien sekoittaminen muiden pienten hirvieläinten jälkiin on tosiasia metsästäjälle, jolla ei ole kokemusta villisian osalta.

Kaatomäärät alkuvuonna 2023 osoittavat että kanta ei välttämättä ole laskussa vaan em. tekijöiden kautta arvio on epätarkka, sillä kaatomäärä 292 kpl 1.1.2023 – 3.5.2023, ennen porsimiskautta 302 kpl on vain 4 % pienempi edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan verrattuna. Kaakkois-Suomessa ero on n. 20%, joka on seurausta rajaseudulla syksyn hirvijahdin kasvavasta volyymista lisääntyvän Venäjältä muuton vuoksi ja pakastimien täyttymistä, kiima ajan ruoaksi kelvottomien karjujen metsästyksestä luopumista. sekä tietynlaista väsymistä, kun määrällinen tulos perustuu toistaiseksi valitettavan pienen joukon kaatoihin.

Kannan koon arviointi perustuu kaikkiaan pääosin Kaakkois-Suomen tilanteeseen, joka nykyisellä sisältää paljon lisää arvailuja, kun tietoja ei ole mahdollista rajan takaa pyytää villisian osalta. Kuitenkin on tiedossa yllätykset aiemmilta vuosilta kaatomäärän kasvuun liittyen.

Aiempiin vuosiin verrattuna tilanne voi olla täysin päinvastainen kuin oletetaan: Tästä esimerkkinä kaatoluvut 2019; 863 kpl, ja 2020; 1212 kpl, jolloin kasvu oli lähes 30 % edellisvuoteen verrattuna, pääosin Kaakkois-Suomen alueella.

Tosiasia on, että nykyisessä tilanteessa ilmastonmuutoksen tukemana Suomessakaan ei voida olettaa kannan kasvun pysähtyvän. Tätä ei ole tapahtunut missään maailmassa. ASF voi hetkellisesti kannan kasvua hidastaa, mutta vaikutus on väliaikainen, mutta lasku kansantaloudelle ja elinkeinolle satoihin miljooniin nouseva veronmaksajan ja kuluttajan maksettavaksi. ASF tautiuhkan kasvu on suoraan suhteessa kasvavaan villisikakantaan alueella.

Sekä kaatomäärien kasvu Uudenmaan puolella ja Kaakkois-Suomen Läntisillä alueilla on merkki kannan levittäytymisestä.

Kevään 2023 ensimmäinen iso lauma ilmestyi riistakameraan toukokuun alussa Kymen piirin Länsi rajalla, jossa 3:n emakon mukana oli 15 porsasta, vasta pari viikkoa myöhemmin alkoi vastaavia laumoja näkyä Itärajan tuntumassa.

Villisika – elinkeinoelämä ja kansantalous

Afrikkalaiseen sikaruttoon ei ole rokotetta ja sitä on siksi erittäin vaikea hävittää, mikäli tartuntaa todetaan luonnonvaraisissa villisioissa.

Ruokavirasto muistuttaa, että afrikkalainen sikarutto on vakava uhka myös Suomelle. ”Suomalaiselle sikalaketjulle yhden suurimmista riskeistä aiheuttavat itärajan yli vaeltavat villisiat, sillä Venäjällä afrikkalaista sikaruttoa todetaan jatkuvasti”. (Maaseudun tuulevaisuus 29.5.2023).

ASF on lukuisten arvioiden osalta useiden satojen miljoonien tappio elinkeinoelämälle ja maataloudelle myös muiden tuotteiden osalta vietiin kohdistuvien rajoitusten myötä. Sikataloudelle ASF:n aiheuttava tuho voi tapauskohtaisesti johtaa elinkeinon lopettamiseen.

ASF- tauti, toimitaanko ennakkoon, vai vasta kun tauti on Suomessa. Meillä metsästäjillä asia on selvyys ja torjunnan tulokset olemassa esim. Rabioksen osalta Kymen alueella.

Villisikakannan hoitoa on Kaakkois- Suomen alueella aiemmin pystytty tehokkaasti ennakoimaan rajaseudun yhteisen villisikakannan osalta hyvän yhteistyön osalta, suurpetoihin liittyvän yhteistyön kautta, Etelä -Karjalan liiton tuella. Yhteistyön hyvänä esimerkkinä toimivuudesta Venäjän puolelle LUKE:n villisian pantatutkimuksen yhteydessä pudotetut ja pudonneet pannat, jotka on saatu palautettuna täysmääräisesti tutkijalle toimestamme.

Aiemmin kannan kasvua varten olemme kaksi kertaa vuodessa saaneet arviot kannasta Leningradin - Oblastin sekä Viipurin läänin alueella, jolla alueella elävät villisiat ovat LUKE:n tutkimuksenkin avulla todistettu yhteistä kantaa kasvattavaksi. Samalla olemme myös saaneet tiedot ASF:n osalta sekä torjuntatoimista alueella. Muuttuneen Maailman poliittisen tilanteen myötä tietoja käytössämme nykyisellään ei ole, koska emme voi niitä myöskään pyytää meille toimitettavaksi, vaikka yhteistyö on olemassa. Näin ollen olemme tilanteessa, jossa riskit villisian ASF:n taudin seurannan osalta kasvavat, koska tiedot eivät kulje kanta-arvioiden ja Asf – taudin esiintymisen osalta kuten aiemmin. Olemme tilanteessa, jossa epävarmuus kaikilta osin kasvaa villisian vaikutuksesta elinkeinoelämään, kansantalouteen ja tautiriskien kautta koko kotimaisen elintarvike tuotamme osalta. Varautumatta ennakkoon riskejä torjumaan villisika kannan säätelyn avulla, menetykset voivat olla satoja miljoonia ja osittain myös korvaamattomia. Tilannetta vaikeuttaa lisäksi poliittinen tilanne maailmalla, jonka seurauksena elintarvikkeiden osalta syntyy niukkuutta ja sitä kautta kustannusten nousua hinnoissa ja tuotannossa sodankäynnin seurauksena Euroopan tärkeillä viljan tuotto alueilla. Suomalainen maatalous on jo nykyisellään niin suurissa kustannuspaineissa, ettei sillä ole varaa villisian aiheuttamiin, satoihin tuhansiin euroihin, tai miljoonaan euroon nouseviin satotappioihin Kaakkois-Suomessa Kymen Piirin alueella. Mitä pidemmälle syksyyn sadonkorjuu siirtyy säiden ja olosuhteiden vaikutuksesta sen suuremmaksi kasvavat menetykset viljelyksillä öisin villisian toimesta. Villisian aiheuttamat tuhot viljelyksissä eivät kuulu korvattaviin valtion toimesta vahinkoihin. Sadon valmistumiseen vaikuttavat mm. sääolosuhteet, joihin vaikutusmahdollisuuksia ei ole.

Mediassa käydään keskustelua yhteiskuntavastuun kannon puutteesta, metsästäjän oman edun tavoittelun sijaan, joka luo villisian osalta, sen kannan kasvun nopeuden ansiosta nykyisen ravintotilanteen ja ilmastollisen kehityksen kautta painetta käyttäen kaikki tarvittavat keinot kannan kasvun ja vahinkojen ennalta ehkäisyn osalta, jotta ainutlaatuinen Suomalainen metsästyskulttuuri säilyttää arvostuksensa ja kehittyy myös yhteiskunnallisen yhteistyön osalta yleistä ilmapiiriä tyydyttävämmäksi. Käytännössä lauman vierailu viljelyksillä estää viljan korjaamisen laatuun vastaavaksi siihen sekoittuneen multa ja muun materiaalin vuoksi, jonka villisika on aiheuttanut. Näin menetykset ovat silmämääräisiä arvioita suuremmat kaikissa kohteissa jälkikäteen todettuna. Villisian aiheuttamia vahinkoja ei korvata, joten ne ovat toteuduttuaan suoraa tulonmenetystä elinkeinonharjoittajalla.

Viljan osalta laatu vaatimukset ovat erikoistuneet ja korkealla tasolla, joten haluttu laatuluokitus voidaan hyvinkin pienillä epäpuhtauksilla tuhota. Loukkupyynäti uusimpana osana pyyntoimintaa on tuonut onnistumisia, mutta yksi epäonnistuminen portin sulkemisen/laukeamisen osalta tekee loukusta jatkossa saman lauman osalta pyyntiin soveltumattoman. Ulkopuolella liikutaan mutta sisälle ei mennä.

Lisäksi aikuinen sika poistuu loukusta 120 cm korkean aidan yli varsin

ketterästi saatuaan etujalkansa ponnistettua vanerin reunaan ja heivaamalla itsensä yli. Loukun sijoittamien vaatii osaamista; sen paikka on sikojen käyttämän kulkureitin varrella. Pyyntimenetelmä vaatii edelleen jatko kehittelyä. Loukku ei kuitenkaan viljelystä suojele, koska villisian saapuminen ruokinnalle vaihtelee tuuli ja ilmanvirtaus olosuhteiden mukaan, joten ainoa vaihtoehto on liikkuva yötähtäinlaitteilla varustettu metsästäjä, joka pystyy vahingot ennalta ehkäisemään viljelysten osalta. Onnistunut kaato paikalla merkitsee aina pidempiaikaista taukoa ainakin saman lauman osalta kyseisellä paikalla. Tehokkain tapa on , että kun villisika lauma siirtyy uuteen paikkaan, metsästäjä menee perässä. Tämä ei onnistu kiinteiden ruokintapaikkojen ja loukkujen osalta.

Villisian pyyntiin tarkoitettujen myös valaistut ruokintapaikat ovat villisian metsästyksen parhaaseen sesonkiaikaan 20.8. alkaen merkittävältä osin poissa kuvioista ja käytöstä karhun ravintohoukute kiellon vuoksi, joten niillä ei ole villisialle tarkoitettua ravintohoukutinta. Karhulupien metsästysalue on raja seudulla samalla alueella kuin tihein villisikakanta. Merkittävää on, että villisian aiheuttamat vahingot maataloudelle eivät ole korvattavia vahinkoja, siten ne eivät kuulu virallisen tarkastustoiminnan piiriin vaan ovat pelkästään ilmoitettuja vahinkoja ilman tarkastusvelvollisuutta tai lausuntojen antajien jäävyiksi vahinkojen osalta. Tällöin on mahdollista, että ilman yhteiskuntavastuuta lupia haetaan vain kaupallisiin metsästyksellisiin tarkoituksiin ilman vastuunkantoa riistavahinkojen osalta.

Toistaiseksi tiedostamaton villisian aiheuttama riski on metsätuhot, joista Saksassa löytyy runsaasti aineistoa. Meillä Suomessa hakattiin 2022 kuusitukkaa 16 milj. kuutiota ja kuusikuitua 34 milj. kuutiota vuonna 2022. Hinnoissa on eroja tukki n. 80 € kuutio ja kuitu 30 € kuutio. Yhteensä kuusta kaadetaan n.50 milj. kuution edestä, joka kaatomäärä korvataan istutuksilla tai luonnon taimiston avulla metsän tuoton jatkuvuuden turvaksi. Villisian asuinpaikkoina ovat tiheät kuusikot, joissa sillä on näkösuoja, mutta myös ravintoa tarjolla. Villisian ruokavalioon kuuluvat puiden juuriversot. Kuusi puuna on hyvin herkkä juuristovaurioiden osalta aiheuttaen juurista alkavan lahokasvun puun runkoon. Näin 50 milj. kaatomäärän perusteella on ennakoitavissa jo 10 % osalta korvaus istutusten osalta kyseisessä tapahtumassa syntyvän vahinkoja kuusimetsissä $50\,000\,000 \times (\text{hinta ero } 50 \text{ €}) = 2\,500\,000\,000$ Euron menetykset metsätaloudelle n. 50 vuoden periodilla 10% osuudella 50 miljoonaa vuodessa, joka määrä kasvaa kannan kasvun myötä. Tappiot puun hinnassa 25% määrällä olisivat jo miljardin luokkaa vuodessa hinta tappioiden puun hinnassa. Tämä on jo toteutunut pitkälti Keski- Euroopassa, Saksassa, jossa tutkimusta ja toimenpiteitä asian korjaamiseksi tehdään jälkikäteen.

Yksittäiset vahinkoperusteiset poikkeusluvut eivät ole järjestäytyneen seuratoiminnan valvonnassa, jolloin, kun poikkeuslupan edellytysten koordinointi on epäselvää ja johtavat siten rajankäyntiin eri alueiden välillä mikä käytännössä ilmenee riitoina rajoista ja sitä kautta metsästyksen tehokkuuden alenemisena, aiheuttaen myös tarpeettomia ilmiantoja viranomaisille haavikkojäljitykseen ja kolareihin liittyen, kun asiaa ryhdytään poikkeavien lupaehtojen mukaan selvittämään. Lisäksi poikkeuslupan valvonta tulee olla riittävän hyvin organisoitu ja valvottu, jotta vastuullisuus poikkeuslupan käyttäjän osalta pystytään käytännössä toteamaan. Ainoa toimiva malli on, että järjestäytyneen seuratoiminnan alueella SML:n Kymen piirin toimialueella on yksi yötähtäinten käyttöön tarkoitettu lupa. Sen avulla poistuvat ongelmat kentällä ja luvan tuoma lisäarvo saadaan parhaalla tapaa hyödynnettyä.

Riistantutkimus on Suomessa maailman huipulla ja sitä tukevat metsästyksen ja metsästäjien keräämät tiedot perustana tutkimustiedon onnistumiselle.

harrastajakunnan käyttöön jatkossa kannan hallinnan tueksi. Poikkeusluvan osalta on ensiarvoisen tärkeää, että saadaan tilastotietoa sen merkityksestä ja vaikutuksista, jotta vastaavaa mahdollisuutta voidaan käyttää tulevaisuudessakin, kun metsästäjän henkilökohtaisen taitotason heikentyessä riistakantojen hallinta on entistä enemmän teknisten ratkaisujen varassa.

Nykyisen villisikasaaliin tekee hyvin pieni metsästäjien joukko, joilla osaaminen ja tekniikka on jo hallussa, mutta villisian kannan kasvu potentiaalin huomioiden, tarve metsästyksen tehostamiseksi sekä volyymin että tekniikan osalta kasvaa edelleen, johon tarvitaan uusia tekijöitä mutta myös teknisiä apuvälineitä yöllä liikkuvan villisian osalta.

Harkinnan varaisen yötähtäinlaitteiden käyttöluvan tulee olla sen käytön osalta valvottua ja kontrolloitua siten että sen avulla toteutetaan yhteisiä hyväksytyjä tavoitteita ASF:n tulon ehkäiseminen villin kannan kautta ja sitä kautta mittavan kansantaloudellisen, satojen miljoonien tappioiden syntyminen.

Ennen kaikkea on kysymys maaseudun elinkeinotoiminnan osalta ehkäistä ennalta syntyvät tappiot villisian aiheuttamien vahinkojen osalta. Maailman poliittisen tilanteen ja maatalouden kustannuspaineiden ohella ei ole järkevää syytä villisian avulla alas ajaa kotimaisen ruokatuotannon volyymin, kun keinoja villisian aiheuttamien viljelysvahinkojen ennalta ehkäisyyn on olemassa.

Harkinnanvaraisten lupien osalta niiden tulee olla valvottavissa riittävän seurannan myötä. Luvat eivät myöskään saa aiheuttaa ongelmia järjestäytyneelle, seuratoiminnan kautta johdetulle metsästykselle, joka viime kädessä toimii maanomistajan ja elinkeinonharjoittajan kanssa yhteistyössä yhteisten kokonaisvaltaisten yhteiskunnallisten tavoitteiden osalta villisian metsästyksen liittyen.

LUKE:n villisikojen panta tutkimukseen liittyvän tiedon avulla tulee esille se tosiasia, että hyvinkin pienimuotoiset villisian kannan kasvua tukevat järjestelmät alueilla synnyttävät lisääntyvässä määrin vahinkoja myös niiden lähialueilla.

Poikkeusluvan lupaehtojen ja lainmukainen käyttö varmistuu järjestäytyneen seuratoiminnan kautta Kymen Piirin valvonnan alaisuudessa. Valvonta on tärkeää siksi että supikoiran osalta vastaavan yötähtäin laitteen käyttö on sallittua, jolloin yksittäisen metsästyksen valvonta, seuratoiminnan ulkopuolella tulee ongelmaksi.

Tämä ongelma korostuu erityisesti, kun metsästys epäonnistuu ja tulee haavoittunut villisika. Kun yhteys seuratoimintaan puuttuu, jäljityksen osalta syntyy ongelmia ja haavoittunut eläin, villisika, joka on haavikkona, on erittäin vaarallinen, siirtyy kontrolloimattomana alueille, joilla siitä ei ole tietoa ja se saattaa siten aiheuttaa vahinkoja hyökkäyksillään.

Harkinnanvaraisen luvan avulla tehtävän metsästyksen tulee olla kontrolloitua, valvottua ja tietoa tuottavaa, jotta sen hyödyt ja oikeutus on todistettavissa tarvittaessa. Tämä edellyttää kokonaisvaltaista ohjattua seurantaa metsästyksen osalta lakisääteisen kaato ilmoituksen lisäksi.

Metsästyksen liittyvän raportoinnin avulla saadaan uutta tietoa metsästyksen liittyen ja samalla metsästys saadaan säilytettyä järjestäytyneen seuratoiminnan yhteydessä hallittuna ja valvottuna toimintana edelleen kehitettäväksi. Tähän toimintaan on valmis seurantamalli ja käytäntö olemassa SML:n Kymen piirin toimesta, joka siten vastaa luvan käytöstä sen edellyttämien ohjeiden mukaan.

Käytännössä luvan käyttäjä sitoutuu noudattamaan ohjeita: ja ilmoittaa luvan saajalle metsästäjänumeronsa ja yhteystietonsa sekä ilmoittaa lukeneensa ja ymmärtäneensä lupaehdot, jonka jälkeen hänet liitetään yötähtäimiä käyttävien luetteloon, joka on tietokanta seurannan osalta,

mikäli epäselvyyksiä toiminnassa ilmenee.

Metsästyksen osalta kirjataan vahinkotietoja tietokantaan:

<https://www.villisiankantakirja.fi/> .

Muu raportointi lupaehtojen mukaan.

Tulevaisuus on haasteellinen, etenkin kun villisika kannan, kasvun osalta epävarmuustekijät lisääntyvät. Kymen Piirin ulkopuolella, jossa järjestäytymisaste seuratoiminnan ja villisikaan kohdistuvan asenteen osalta mielipiteet vaihtelevat ja siten vastuunkanto elinkeinojen vahinkokehitykseen ei ole avainasemassa. Kun villisikakannan kasvua halutaan kontrolloida riittävällä volyymilla, se kuten katomäärien kasvuluvuista näkyy, se tehdään edelleen tihentymä alueilla jatkossa tehostettujen toimenpiteiden kautta ja siten hidastetaan kannan kasvua ja elinkeinoriskejä koko maan osalta.

EU alueella metsävahingot kuusimetsissä ovat katastrofaaliset. Meillä Suomessa tehdyt havainnot tukevat vastaavaa kehitysnäkymää, mutta ovat toistaiseksi tarkempaa tutkimusta vailla ja pelkästään metsästäjien havaintojen avulla todettavissa, eivät tutkimus tai viranomaistietoja. EU alueelta vastaavaa tietoa löytyy useita tutkimuksia ja tuhansia sivuja. Kasvava villisika kanta lisää myös liikenneonnettomuuksia, joiden osalta villisian vaarallisuus haavoitettuna on erittäin vakava riski paikalla olijoille, myös SRVA toimijoille, joilta vaaditaan erityistä osaamista.

Missään päin maailmaa ei ole näyttöä, että villisian kannan hallinta olisi metsästyksen avulla onnistunut. On jouduttu esim. ASF:n uhkan vuoksi Saksassa turvautumaan yhteisillä verovaroilla, lähes 10 miljoonan EU:n tukemiin aitahankkeisiin.

Suomessa meillä on mahdollisuus toistaiseksi tehdä ainutlaatuista työtä ja hoitaa villisikakannan hallinta metsästyksellisin keinoin. Tämän tuloksen saavuttamiseksi vaaditaan kuitenkin paljon uutta osaamista ja asenteiden korjaamista ja ennen kaikkea yhteistyötä viranomaisten, elinkeinoelämän ja metsästäjien välillä. Avainasemassa on metsästäjän, joka viime kädessä toimii, osaaminen ja asenne.

Elinkeinoelämän ja metsästäjien yhteistyö toimii ja kehittyy, koska ne ovat omalla päätöksenteolla ohjattavissa. Tukea tälle työlle tulee saada myös viranomaisten toimesta, kun kansantalouden etuja halutaan ylläpitää ja edistää metsästysharrastuksen toimesta.

Kokonaistaloudellisten vaikutusten arviointi on vaikeaa ilman riittävää tietoa ja tutkimusta. Tutkimusta varten tarvittava tieto taas tulee perustua kokemuseräiseen tietoon kentältä, todellisista olosuhteista, jotta oikeita arvioita voidaan rakentaa.

Metsästyksessä metsästäjän ammattitaito sukupuoleen katsomatta on avainasemassa. Osaava metsästäjä edustaa Suomalaista eräperinnettä, joka hakee saaliin metsästä.

Harrastelija viettää kymmeniä tunteja kopissa toivoen ja uskoen että vielä joskus onnistaa muukin kuin kotoa pois olo. Kymen piirin metsästyssuratoiminnan kattava järjestäytymisaste on mahdollistanut metsästyksen kehittämisen ja ongelmien ratkaisun villisian metsästyksen osalta tukemaan yhteisiä elinkeinoelämän ja kansantalouden tavoitteita. Kehitystä metsästyksen tehon säilyttämiseksi voidaan jatkaa, mikäli tehty päätöksenteko antaa paikalliselle järjestäytyneelle ja johdetulle toiminnalle mahdollisuudet ohjata toimintaa ja kerätä siihen liittyvää tietoa kehittämisen tueksi.

On erittäin tärkeää, että välittömästi uuden metsästyskauden alkaessa 1.8.2023 metsästäjillä on käytössä kaikki mahdollinen potentiaali villisian metsästyksen koko Kymen piirin alueella. Villisika on yöeläin, joka suorittaa siirtymisensä ruokapaikoille tai uusille asuma- alueille pimeään aikaan. Viljojen valmistumisen pitkittyessä tuhot viljelyksillä kasvat korkoa

korolle malliin syys iltojen pimentyessä.

Välitoimenpiteet

22.6.2023 Lausuntopyyntö, Sähköposti

Suomen riistakeskus on pyytänyt Ruokavirastolta lausuntoa koskien hakijan ilmoittamaa perustetta afrikkalaisen sikaruton (ASF) torjumiseksi.

22.6.2023 Selvityspyyntö, Sähköposti

Suomen riistakeskus on pyytänyt hakijalta lisäselvitystä koskien hakemuksen tarkoitusta ja perusteluissa mainittuja kiellettyjä menetelmiä, sekä karttaliitteen hakemusalueesta.

26.6.2023 Selvitys, Sähköposti

Hakija toimitti lisäselvityksen. Lisäselvityksessä hakija täsmensi, että poikkeusta haetaan kiellettyjen menetelmien käyttämiseksi villisian metsästyksessä, menetelmien ollessa yötähtäinlaitteet ja -kiikarit. Lisäksi hakija toimitti karttaliitteen.

27.6.2023 Lausunto, Sähköposti

Ruokavirasto toimitti lausunnon. Lausunnon sisältö on avattu Päätöksen perustelut -osiossa.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää poikkeusluvan seuraavasti:
Villisika 600 kpl 1.8.2023 - 31.7.2024

Poikkeusedellytys

Metsästyslain 41 §:n 3 momentti.

Metsästyslain 41 c §:n 4 kohta: näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi

Hakijalle myönnetään lupa metsästyslain 33 §:n 1 momentin 4 kohdan tarkoittamien yöammuntaa varten tarkoitettujen tähtäyslaitteiden käyttämiseen villisian metsästyksessä. Menetelmäpoikkeusta voidaan käyttää enintään 600 villisian tappamiseen.

Poikkeuslupa-alue

Päätöksen karttaliitteessä 1 kuvattu Suomen Metsästäjäliiton Kymen piiri r.y.:n toiminta-alue, pois lukien päätöksen karttaliitteen 2 alue

Poikkeuslupa on voimassa 1.8.2023-31.7.2024, paitsi liitteen 3 alueella, jossa lupa on voimassa 1.9.2023-31.7.2024.

Ehdot

Poikkeusluvan käyttämiseen on oltava kyseeseen tulevan maanomistajan lupa.

Tämän poikkeusluvan nojalla voidaan pyydystää enintään päätöskohdan mukainen määrä villisikoja siltä osin, kun se on välttämätöntä eläintautien (ASF) ehkäisemiseksi edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueella siihen muutoin metsästyslain säännösten edellyttämä oikeus.

Poikkeuslupaa voidaan käyttää ainoastaan päätöskohdan mukaisella rajauksella.

Villisikanaaraan, jota alle vuoden ikäinen jälkeläinen seuraa, ampuminen on kielletty 1.3.-31.7. välisenä aikana.

Ihmisen perustamien ravintoon tai hajuun perustuvien houkuttimien käyttö on kielletty metsästäessä villisikoja pelloilta, joilla kasvatetaan ravintoa ihmisille tai tuotantoeläimille.

Poikkeusluvan käyttötarkoituksen vuoksi lupaa ei saa käyttää kaupallisessa tarkoituksessa.

Suomen riistakeskus voi poliisin tai rajavartiolaitoksen esityksestä peruuttaa poikkeusluvan, jos poikkeusluvan käytössä rikotaan metsästyslain tai sen nojalla annettuja säännöksiä. Sama koskee olennaista lupaehtojen rikkomista.

Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle poikkeusluvan nojalla tapahtuneen pyynnin tuloksesta. Saalisilmoitus tulee tehdä poikkeusluvan voimassaolon päätyttyä seitsemän vuorokauden kuluessa. Jos poikkeuslupa on myönnetty vuotta pidemmäksi ajaksi, ilmoitus on tehtävä kunkin kalenterivuoden päätyttyä seitsemän vuorokauden kuluessa.

Saalisilmoituksessa on mainittava tämän poikkeusluvan numero, tapettujen eläinten määrä ja sukupuoli, pyyntiaika sekä pyyntipaikan koordinaatit. Lisäksi on ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Saalisilmoitus sekä siihen liittyvä erikseen annettava metsästyksen päättymisilmoitus kuluneen poikkeuslupavuoden osalta tehdään Oma riista -palvelun kautta. Ohje Oma riista -palvelun käyttöön löytyy osoitteesta: <http://riista.fi/riistahallinto/sahkoinen-asiointi/>. Jos tämä ei ole mahdollista, niin saalisilmoitus voidaan tehdä toimittamalla saalisilmoituslomake postitse (Suomen riistakeskus, LH-kirjaamo, Sompiontie 1, 00730 Helsinki) tai sähköpostitse (saaliit@riista.fi) Suomen riistakeskukselle.

Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, jos poikkeusluvan myöntöedellytys ei ole enää voimassa. Ilmoituksen seurauksena poikkeusluvan voimassaolo lakkaa.

Poikkeuslupa-alueeseen kuuluvalla rajavyöhykkeellä voidaan metsästää Kaakkois-Suomen rajavartioston erikseen määrittelemillä ehdoilla.

Eläinten tappamisen ohella on pidettävä yllä ennaltaehkäisevien keinojen ja karkotuskeinojen käyttöä.

Pyynnissä on muutoin noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä määrätään. Lisäksi on noudatettava, mitä muussa lainsäädännössä säädetään taikka viranomaisten antamissa päätöksissä tai määräyksissä määrätään sekä niitä yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia ehtoja, jotka on asetettu luvansaajan aluetta koskeviin metsästysoikeuksiin tai -lupiin.

Poikkeusluvan saaja tai luvan käyttäjä on täydessä vastuussa toiminnan organisoimisesta, toiminnasta aiheutuvista kustannuksista ja itselle sekä

muille osapuolille mahdollisesti aiheutuvista vahingoista.

Kopio poikkeuslupapäätöksestä on pidettävä mukana poikkeusluvan nojalla tapahtuvassa pyynnissä ja pyydetäessä esitettävä metsästyksen valvontaan oikeutetuille henkilöille.

Päätöksen perustelut

Keskeiset sovelletut säännökset

Metsästysasetuksen 25 § (23.5.2019/703) mukaan villisian naaras, jota saman vuoden jälkeläinen seuraa, on rauhoitettu maaliskuun 1 päivästä heinäkuun 31 päivään

Metsästyslain 41 §:n mukaisesti Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 37 ja 38 §:n sekä 50 §:n 2 momentin mukaisesta rauhoituksesta, kiellosta tai rajoituksesta 41 a - 41 c §:ssä säädettyin edellytyksin.

Suomen riistakeskus voi myös muulloin kuin 37 §:n nojalla säädettyinä rauhoitusaikana myöntää 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 momentissa ja 41 c §:ssä säädettyin edellytyksin poikkeusluvan riistaeläimen tai rauhoittamattoman eläimen pyydystämiseen tai tappamiseen.

Metsästyksessä on kielletty metsästyslain 33 §:n pykälän 1 momentin 4 kohdan mukaan mm. seuraavien pyyntivälineiden ja pyyntimenetelmien käyttö: 4) yöammuntaa varten tarkoitetut tähtäyslaitteet, jotka elektronisesti suurentavat tai muuttavat kuvaa.

Suomen riistakeskus voi 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 momentissa sekä 41 c §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmistä koskevista kielloista.

Metsästyslain 41 c §:n mukaisesti, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole, muita kuin 41 a §:ssä tarkoitettuja riistanisäkkäitä koskeva 41 §:n mukainen poikkeuslupa voidaan myöntää:

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi;
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, riistataloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan merkittävän vahingon ehkäisemiseksi;
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; tai
- 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Valtioneuvoston asetuksen metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista (452/2013) 1§:n mukaan metsästyslain (615/1993) 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa koskevassa hakemuksessa on mainittava poikkeusluvan kohteena oleva eläinlaji sekä eläinlajin pyydystettävien yksilöiden määrä, jos kyseessä on tietyn yksilön tai tiettyjen yksilöiden pyydystäminen tai tappaminen.

Jos hakemus koskee poikkeuslupaa kiellettyjen pyyntivälineiden tai pyyntimenetelmien käyttöön, hakijan on esitettävä hakemuksessaan syy, jonka vuoksi pyynnissä tarvitaan kiellettyä pyyntivälinettä tai pyyntimenetelmää. Hakemus kielletyn pyyntivälineen tai pyyntimenetelmän käyttämiseen voidaan käsitellä yhdessä eläimen pyydystämistä tai

tappamista koskevan poikkeusluvan kanssa.

Edelleen kyseisen asetuksen 2 §:ssä säädetään poikkeusluvan edellytysten arvioinnista, että: Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1 - 3 kohdassa, 41 b §:n 1 momentin 1 - 4 kohdassa, 41 c §:n 1 - 3 kohdassa ja 41 d §:ssä säädettyjä poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvítettävä:

- 1) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta tai kannan tila haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa;
- 2) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella;
- 3) tarvittaessa viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeusluvan hakuperusteeseen;
- 4) toimenpiteet, jotka poikkeusluvan sijasta voitaisiin toteuttaa.

Asetuksen (452/2013) 4 §:ssä säännellään riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntämisestä ja lupamääräyksistä: 1 momentin mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää vain sille rajatulle alueelle, jollametsästyslain 41 a - 41 d §:ssä säädetty poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät.

Asetuksen (452/2013), 5 §, Poikkeusluvan voimassaoloaika: Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin nojalla myönnetty ahman, ilveksen, karhun, saukon tai suden tappamista koskeva poikkeuslupa on voimassa enintään 21 vuorokautta. Muut kuin 1 momentissa tarkoitettut poikkeusluvut ovat voimassa määräajan, jonka on vastattava poikkeusluvan tarkoitusta ja joka voi olla enintään viisi vuotta. Poikkeuslupa voidaan myöntää vuotta pidemmäksi ajaksi vain:

- 1) pysyvästi perustetulle kohteelle;
- 2) eläimistön suojelemisen perusteella;
- 3) tutkimusperusteella; tai
- 4) luonnonhoitohankkeen yhteydessä.

Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, jos vuotta pidemmäksi ajaksi myönnetyn poikkeusluvan myöntämisedellytys ei ole enää voimassa. Ilmoituksen seurauksena poikkeusluvan voimassaolo lakkaa. Ilmoitukseen on liitettävä 7 §:ssä tarkoitettu saalisilmoitus vielä ilmoittamatta olevalta kalenterivuodelta.

Asetuksen (452/2013) 7 § Poikkeuslupaun liittyvä saaliin ilmoittamisvelvollisuus: Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille ahman, ilveksen, karhun, saukon ja suden pyynnin tuloksesta ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä. Muun kuin 1 momentissa tarkoitettun pyynnin tuloksesta on ilmoitettava poikkeusluvan voimassaolon päätyttyä seitsemän vuorokauden kuluessa. Jos poikkeuslupa on myönnetty vuotta pidemmäksi ajaksi, ilmoitus on tehtävä kunkin kalenterivuoden päätyttyä seitsemän vuorokauden kuluessa.

Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli. Suomen riistakeskuksen on toimitettava maa- ja metsätalousministeriölle 1 momentissa tarkoitettujen lajien osalta saalistiedot kuukausittain. Muiden lajien osalta tiedot on toimitettava

kalenterivuosittain.

Villisikakannan tila haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa

Luonnonvarakeskuksen (Luke) mukaan villisika on levittäytynyt itärajan kautta Suomeen. Suomessa villisika ei ole vieraslajilistalla, vaan se on tulokaslaji, joka levittäytyy omin voimin. Nykyisin lajilla on vakiintunut lisääntyvä kanta Suomessa. Levittäytyminen on tehostunut edelleen leudontuvan ilmaston myötä, sillä villisika ei pärjää arktisissa olosuhteissa. Lisäksi ruokinta on suurella todennäköisyydellä edesauttanut kannan kasvua ja levittäytymistä. Lajin leviäminen ja runsastuminen nähdään haitallisena erityisesti vahinko- ja tautiriskien näkökulmista. Luonnonvarakeskuksen mukaan villisika on maailmanlaajuisesti maatalouden haitallisimpi nisäkästuholaisia. Käytäntö on osoittanut, että villisiat voivat aiheuttaa merkittävää vahinkoa maataloudelle, etsiessään ravintoa viljelyiltä pelloilta.

Luke:n mukaan Suomessa oli tammikuussa 2023 keskimäärin 2 556 villisikaa. Kanta-arvion todennäköisyysväli (90 %) on 1630–4002 yksilöä. Arvion perusteella Suomen villisikakanta on pienentynyt edelliseen vuoteen verrattuna. Keskeinen tekijä villisikakannan kasvun hallinnassa on ollut metsästys. Suomessa metsästettiin vuonna 2022 yhteensä 1 062 villisikaa. Saalismäärä väheni hieman edellisistä vuosista, ollen kuitenkin runsas.

Villisikojen alueellinen levinneisyys Suomessa on pysynyt suhteellisen vakaana ja villisikoja on edelleen eniten itäisen Uudenmaan ja Kaakkois-Suomen alueilla. Tiheimpiä esiintymisalueita Suomessa ovat edelleen Kaakkois-Suomen rajaseutu ja Itäisen Uudenmaan rannikkoalueet. Hakemusalue kuuluu näin ollen Suomen tiheimmän villisikakannan alueeseen.

Villisian käyttäytyminen ja niiden aiheuttamat vahingot hakemusalueella

Hakemusalue käsittää Suomen Metsästäjäliiton Kymen piirin r.y.:n alueen. Alue rajoittuu osittain Suomen ja Venäjän väliseen valtakunnanrajaan. Hakijan havaintojen mukaan villisikakanta kasvaa kiihtyvällä nopeudella vuosittain vaihtelevasta kasvumäärästä huolimatta.

Villisikalaumojen vierailut viljelyksillä estävät viljan korjaamisen laatuun vastaavaksi siihen sekoittuneen multa ja muun materiaalin vuoksi. Viljan osalta laatuvaatimukset ovat korkealla tasolla, joten haluttu laatuluokitus voidaan hyvinkin pienillä epäpuhtauksilla tuhota. Myös tuorerehun korjuusta tulee mahdotonta mullan takia, kun sikalauma on kaivanut pellossa.

Villisikojen aiheuttamista vahingoista maa- ja metsätaloudessa ei ole yksityiskohtaisia tietoja, koska vahinkoja ei järjestelmällisesti koota. Hakijan mukaan villisiat ovat tehneet aiempina vuosina vahinkoa maa- ja metsätaloudelle satamäärin. Villisian aiheuttamia vahinkoja ei korvata, joten ne ovat toteuduttuaan suoraa tulonmenetystä elinkeinonharjoittajalla.

Lisäksi villisiat aiheuttavat hakijan mukaan huomattavan riskin ASF -taudin (afrikkalaisen sikaruton) leviämiselle Suomeen. Taudin ilmaantuminen aiheuttaisi mittavia kansantaloudellisia tappioita.

Alueella on ollut aikaisemmin vastaavia poikkeuslupia.

Poikkeusluvan päämäärä

Hakija on hakenut poikkeuslupaa kiellettyjen menetelmien sallimiseksi villisian metsästyksessä metsästyslain 41 c §:n 1 momentin kaikkien 4 kohdan perusteella. Nämä perusteet ovat luonnonvaraisen eläimistön suojeleminen, omaisuudelle aiheutuvan vahingon estäminen, kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden taikka muun yleisen edun turvaaminen, sekä lajin tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoitus taikka eläintautien ehkäiseminen.

Suomen riistakeskus katsoo, että hakija on esittänyt riittävän selvityksen koskien metsästyslain 41 c §:n 1 momentin 4 kohdan mukaista poikkeusedellytystä "eläintautien ehkäisemiseksi". Myös Ruokaviraston lausunto, koskien ASF-taudin leviämistä villisikojen välityksellä ja taudin maahan leviämisen estämistä metsästäen, tukee poikkeusluvan myöntämistä tämän poikkeusedellytyksen perusteella.

Muiden metsästyslain 41 c §:n 1 momentin alakohtien mukaisten poikkeusedellytysten osalta Suomen riistakeskus toteaa seuraavaa:

Alakohtien 1 ja 3 (Luonnonvaraisen eläimistön suojelemiseksi, kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden taikka muun yleisen edun turvaamiseksi) osalta hakija ei ole osoittanut selvitystä hakemuksen ja näiden poikkeusedellytysten tueksi, tai osoitettu selvitys on yleisluontoista ja riittämätöntä. Suomen riistakeskus hylkää hakemuksen siltä osin, kuin poikkeusta on haettu näiden poikkeusedellytysten osalta.

Alakohdan 2 (omaisuudelle koituvan vahingon estäminen) osalta hakija on esittänyt selvitystä, joka on hyvin yleisluontoista eikä esitettyjä vahinkoja ole kohdistettu hakemusalueelle taikka sen alueelle sijoittuville, tarkoille vahinkokohteille. Näin ollen Suomen riistakeskus hylkää hakemuksen siltä osin, kuin poikkeusta on haettu omaisuudelle koituvien vahinkojen osalta.

Toimenpiteet, jotka poikkeusluvan sijasta voitaisiin toteuttaa

Ruokintapaikkojen valonkäytön sallimisella on saatu kannankasvulle viivettä. Villisika kuitenkin oppi varsin nopeasti väistämään valaistut rakennetut ruokintapaikat ja muuttamaan ruokailupaikkojaan entistä enemmän viljelyksille.

Hakijan mukaan villisikojen metsästäminen pimeällä ilman yökäyttöön tarkoitettuja laitteita on hyvin haastavaa. Villisika on yöaktiivinen eläin ja näin ollen pyynti on tuloksellisinta öisin. Erityisesti yöaikaisen pyynnin merkitys korostuu rajaseudulla, jolla päivällä suoritettavat metsästysmuodot ovat sikojen rajan ylittävän liikkumisen takia hyvin haastavia. Kannan kasvun rajaamisessa ja siten ASF-taudin leviämisen ehkäisemisessä yöaikaisella pyynnillä on kuitenkin koko hakemusalueella keskeinen merkitys.

Loukkupyynti osana pyyntoimintaa on tuonut onnistumisia, mutta yksi epäonnistuminen portin sulkemisen/laukeamisen osalta tekee loukusta

jatkossa saman lauman osalta pyyntiin soveltumattoman. Siat liikkuvat ulkopuolella, mutta ne eivät enää mene sisälle. Lisäksi aikuinen sika poistuu loukusta 120 cm korkean aidan yli varsin ketterästi.

Villisian metsästys on mahdollista myös seuruemetsästyksenä käyttäen pysäyttäviä, ajavia tai karkottavia koiria. Koiran käyttö metsästyksessä on mahdotonta rajan läheisyydessä. Vaikka villisiat jäisivät valoisan ajaksi Suomen puolelle rajaa, voivat ne siirtyä ahdistettuna Venäjälle, jolloin myös koirat ajautuvat niiden perässä rajan toiselle puolelle.

Maa- ja metsätalousministeriö pyysi syksyllä 2018 Luonnonvarakeskusta selvittämään kaavaillun villisika-aidan ekologisia vaikutuksia. 21.12.2018 julkaistussa selvityksessä todettiin, että Itärajalle rakennettava aita ei pystyisi estämään villisian leviämistä Suomeen. Itä-suomalainen vaaramaisema on erittäin haasteellista aidan rakentamiselle ja ylläpidolle. Lisäksi vahvan villisian tehokas ja monipuolinen liikkumiskapasiteetti mahdollistaa aidan ohittamisen tai läpimenon. Suomen riistakeskus toteaa, että vaikka selvityksessä on keskitytty villisikojen liikkumisen ehkäisemiseksi rakennettavaan aitaan, voidaan samat haasteet katsoa toteutuvan myös parhaillaan suunnitteluvaiheessa olevan, ihmismassojen liikkumisen estämiseksi osalle itärajasta rakennettavan aidan osalta. On myös huomioitava, että kyseinen aita ei tule kattamaan koko raja-aluetta, eikä näin ollen tule estämään villisikojen liikkumista Itärajan yli.

Edellä esitetyn perusteella Suomen riistakeskus toteaa, että poikkeuksen päämäärään ASF-taudin Suomeen leviämisen estämiseksi mahdollisimman tehokkaasti ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua.

Viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeuslupan hakuperusteeseen

Suomen riistakeskus pyysi 21.6.2023 Ruokavirastolta lausuntoa poikkeuslupahakemukseen.

Lausuntonaan (27.6.2023) Ruokavirasto toteaa seuraavaa :

"Afrikkalainen sikarutto (ASF) on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 (eläinterveys sääntö) mukaan A-luokan eläintauti. A-luokan eläintaudit ovat vakavia eläintauteja, jotka pyritään viranomaistoimin välittömästi hävittämään jäsenmaista. Afrikkalainen sikarutto on sikaeläimille tappava verenvuotokuumesairaus, jota ei ole toistaiseksi todettu Suomessa. Taudin Suomeen leviämisen ehkäisemiseen on panostettu erityisen paljon viime vuosina. Tautia vastaan ei ole rokotetta eikä lääkehoitoa, vaan tartunnan saaneet siat kuolevat tai ne joudutaan lopettamaan. Afrikkalainen sikarutto ei tartu ihmisiin.

Afrikkalainen sikarutto leviää ASF-virusta kantavien elävien sikaeläinten, sikaeläinten eritteiden ja raatojen sekä saastuneen lihan välityksellä. Tauti on levinnyt viime vuosina huolestuttavasti Euroopassa ja muualla maailmassa ja se on vakava uhka sikataloudelle ja lihaelinkeinolle. Tauti leviää uusille alueille joko luonnonvaraisten villisikojen mukana tai ihmisten toiminnan seurauksena. Tartunta on usein siirtynyt satojen kilometrien päähän yhtäkkisin harppauksin, jolloin se on kulkenut ihmisten mukana tavalla tai toisella. Epäiltyjä tartunnan levittäjiä ovat olleet mm. matkustajien kuljettamien lihaa sisältäneiden elintarvikkeiden tähteet, jotka

ovat päätyneet villisikojen syötäviksi. Tartunta voi levitä myös ruokajätteen ja viruksella saastuneiden tavaroiden kuten ajoneuvojen mukana.

Afrikkalaista sikaruttoa esiintyy tällä hetkellä useissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa Suomen lähistöllä (Viro, Latvia, Liettua, Puola, Saksa) ja EU:n ulkopuolella mm. Venäjällä. Kuluneena vuonna tartunnat ovat levinneet huolestuttavasti myös mm. Italiassa ja Tšekissä.

Luonnonvaraisista villisioista tartunta on usein levinnyt myös sikaloihin. Kun tartunta on kerran tullut villisikapopulaatioon, sen hävittäminen on hyvin vaikeaa, jos ei mahdotonta. Vain kaksi jäsenvaltiota on onnistunut hävittämään maan luonnonvaraisiin villisikoihin levinneen tartunnan 2000-luvulla, ja niissä kummassakin tauti esiintyi vain melko pienellä alueella. Tautia esiintyy nyt 12 jäsenvaltiossa. Tartunnan kitkemiseen pyritään villisikojen hävittämisen, raatojen etsimisen, alueiden aitaamisen ja muiden taudinvastustuskeinojen avulla.

Taudin esiintyminen Suomessa vahingoittaisi vakavasti koko maan sikatuotantoa ja vaikutukset ulottuisivat laajalle. Taloudelliset menetykset olisivat massiivisia. Taudinpurkauksen vaikutukset eivät rajoitu koskemaan vain yksittäistä sikatilaa, vaan taloudellisia ja muita tappioita aiheutuu myös muille tiloille ja laajasti koko sikaelinkeinolle. Tartunnan toteamisella olisi merkittäviä vaikutuksia sianlihan ja sianlihatuotteiden kansainväliseen kauppaan, sillä taudinpurkaus voi aiheuttaa lihan viennin keskeytymisen pitkäksi aikaa. Afrikkalaisen sikaruton esiintyminen villisioissa aiheuttaisi lisäksi alueellisia rajoituksia villisikojen metsästyksen sekä mahdollisesti myös muiden riistaeläinten metsästyksen.

Suomen villisikakanta on Luonnonvarakeskuksen tutkimusten mukaan vahvistunut usean vuoden ajan, ja populaatio on levinnyt uusille alueille maan sisällä. Tiheän kannan alueilta villisiat levittäytyvät Luonnonvarakeskuksen selvitysten mukaan muille alueille. Villisikakannan kasvu näkyy myös Ruokavirastoon toimitettujen villisikanäytteiden vuosittaisena suurena määränä. Aivan uusimman kanta-arvion mukaan villisikapopulaatio on pienentynyt noin 500 yksilöllä edellisestä vuodesta, minkä arvioidaan johtuvan toisaalta ankarista talvista ja toisaalta tehokkaasta metsästyksestä. Villisikojen metsästystä pyritäänkin kannustamaan aktiivisesti.

Ruokavirasto on hyvin huolestunut afrikkalaisen sikaruton maahantulon riskistä ja villisikojen kannan kasvusta maassamme. Riski ASF-viruksen maahantuloon on suuri erityisesti maan kaakkoisosassa, missä villisikapopulaatio on tiheä. Itärajalle rajoittuvan alueen villisikojen tiedetään Luonnonvarakeskuksen selvitysten mukaan liikkuvan jatkuvasti Venäjän ja Suomen välillä. Afrikkalaisen sikaruton esiintymisestä Venäjällä on tällä hetkellä saatavilla melko vähän tietoa, mutta kansainvälisen eläintautijärjestön WOAH raporttien perusteella tiedetään kuitenkin, että tartuntoja esiintyy Venäjällä sekä luonnonvaraisissa villisioissa että kotieläiminä pidettävissä sioissa.

Luonnonvaraisten villisikojen populaatio tulisi pitää mahdollisimman alhaisena afrikkalaisen sikaruton maahantulon ehkäisemiseksi ja jotta mahdollisessa tartuntatilanteessa tartunnan leviäminen voitaisiin ehkä estää maan sisällä ja siten tartunnan hävittäminen olisi nopeampaa. Hämärässä metsästettäessä yöttäinlaitteen käyttö parantaa todennäköisesti osuman laatua ja vähentää näin riistaeläimen kärsimystä sekä tehostaa metsästystä.

Ruokavirasto katsoo, että kaikkia eettisesti ja eläinsuojelullisesti hyväksyttäviä keinoja edistää villisikojen metsästystä ja hillitä kannan kasvua tulee käyttää. Pidämme tarpeellisena sallia yötähtäinlaitteiden käyttö villisikojen metsästyksessä ja aivan erityisesti kannan tiheimmällä esiintymisalueella Kaakkois-Suomessa."

Poikkeuslupa-aika

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n mukaan muut kuin suurpetojen tappamista koskevat poikkeusluvut ovat voimassa määräjän, jonka on vastattava poikkeusluvun tarkoitusta ja joka voi olla enintään viisi vuotta.

Poikkeuslupa on myönnetty haetusti 31.7.2024 saakka. Poikkeuslupa on myönnetty alkamaan päätöskohdan mukaisesti, koska se on Suomen riistakeskuksen käsityksen mukaan pantava toimeen välittömästi eläintautien (ASF) ehkäisemiseksi. Suomen riistakeskus katsoo, että myönnetty poikkeuslupa-aika vastaa poikkeusluvun tarkoitusta.

Poikkeuslupa-aikaa on rajattu siltä osin kuin hakemusalueella on Päätöskohdassa ilmenevällä alueella voimassa toinen poikkeuslupa.

Rajattu alue

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 c §:ssä säädetyt poikkeusluvun myöntämisedellytykset täyttyvät.

Suomen riistakeskus katsoo käytettävissä olevien tietojen perusteella, että poikkeuslupa voidaan myöntää haetulle alueelle pois lukien Päätös-kohdassa esitetty, poikkeuslupa-alueesta poistettu alue, jolla on voimassa vastaava poikkeuslupa.

Suomen riistakeskus on asettanut ehdon, että ihmisen perustamien ravintoon tai hajuun perustuvien houkuttimien käyttö on kielletty metsästäessä villisikoja pelloilta, joilla kasvatetaan ravintoa ihmisille tai tuotantoeläimille. Ehto on asetettu, ettei villisikoja houkuteltais kulloinkin ravinnontuotannossa oleville pelloille. Vaikka ravintoon ja hajuun perustuvaa houkuttelua rajoitetaan, villisikoja voisi kuitenkin pyytää poikkeusluvun nojalla myös pelloilta. Ehdon kieltämänä houkuttimena ei siis pidettäisi kyseessä olevilla pelloilla viljeltävää kasvustoa.

Sallitun pyynnin määrä

Hakija on hakenut poikkeuslupaa 600 villisian metsästämiseen. Suomen riistakeskus katsoo, että hakija on mitoittanut hakemansa poikkeuslupamäärän sopivaksi ja riittäväksi hakemuksessa kuvatun ongelman vähentämiseksi.

Loppuyhteenveto

Hakija on hakenut metsästyslain 41 c §:n 1 momentin 1-4 kohdan mukaista poikkeuslupaa villisikojen metsästämiseen käyttämällä metsästyslain 33 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaisia yöammuntaa varten tarkoitettujen tähtäslaitteita.

Edellä Poikkeuksen päämäärä -kohdassa esitetyin seikoin Suomen riistakeskus ei ole pitänyt villisikojen aiheuttamia vahinkoja taikka turvallisuusperusteista harkintaa metsästyslain 41 c § :n 1 momentin 1-3 kohtien mukaisesti ratkaisevana päätöksen perusteena

Hakija on perustellut hakemusta myös Afrikkalaisen sikaruton tautiriskillä. Suomen riistakeskuksen Ruokavirastolta pyytämässä lausunnossa todetaan, että luonnonvaraisten villisikojen populaatio tulisi pitää mahdollisimman alhaisena afrikkalaisen sikaruton maahantulon ehkäisemiseksi ja jotta mahdollisessa tartuntatilanteessa tartunnan leviäminen voitaisiin ehkä estää maan sisällä. Ruokavirasto pitää tarpeellisenä sallia yötähtäinlaitteiden ja kiikarien käyttö villisikojen metsästyksessä ja aivan erityisesti kannan tiheimmällä esiintymisalueella Kaakkois-Suomessa.

Koska tämän hetkisestä maailmanlaajuisesta poliittisesta tilanteesta johtuen ei ole käytettävissä ajantasaista tietoa Venäjän ASF-tilanteesta, on Suomen riistakeskus päättänyt myöntää tämän poikkeusluvan metsästyslain 41 c §:n 1 momentin 4 kohdan nojalla eläintautien ehkäisemiseksi ASF-riskin perusteella.

Edellä esitettyyn selvitykseen perustuen voidaan todeta, että päätöskohdan mukaisella alueella on Suomen mittakaavassa vankka villisikakanta.

Saatujen käyttökokemusten myötä metsästyslain 33 §:n 1 momentin 4 kohdan yöammuntaa varten tarkoitettujen tähtäslaitteiden käyttö on osoittautunut toimivaksi menetelmäksi. Yöammuntaa varten tarkoitetuilla tähtäslaitteilla pystytään metsästämään pimeässä tilanteessa, jossa muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Tähtäslaitteet mahdollistavat myös eläinten paremman tunnistamisen ja edistävät toiminnan vastuullisuutta ja turvallisuutta.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella voidaan arvioida toimenpiteiden vähentävän villisikojen aiheuttamaa ASF-riskiä hakemusalueella. Edellä mainituilla perusteilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset. Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdassa ilmenevän päätöksen ehdot -kohdassa ilmenevin ehdoin, koska muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole.

Päätöksen täytäntöönpano

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentin mukaan päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, jos laissa tai asetuksessa niin säädetään tai jos päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön heti, tai jos päätöksen täytäntöönpanoa ei yleisen edun vuoksi voida lykätä.

Riistahallintolain (158/2011) 31 §:n 2 momentin mukaan yksittäistä lupaa koskeva Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Suomen riistakeskus katsoo, että tämä päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön lainvoimaa vailla olevana eläintautien (ASF) ehkäisemiseksi.

Edellä olevan perusteella tämä Suomen riistakeskuksen päätös voidaan

panna täytäntöön päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien.
Riistahallintolain 31 §:n 2 momentin nojalla muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:

metsästyslain (615/1993) 33 §:n 1 momentti, 41 §:n 3 ja 4 momentti, 41c §:n 1 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentti ja 31 §:n 1 momentti, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:n 1 ja 2 momentti, 2 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 momentti, 5 §:n 3 ja 4 momentti ja 7 §:n 2 ja 3 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, Maa- ja metsätalousministeriön asetus Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2022 ja 2023 (902/2021) 1 §, oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 1 momentti ja 3 momentin 1 ja 2 kohta.

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määräämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Lauri Peippo 0294312225 lauri.peippo@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Sauli Härkönen
julkisten hallintotehtävien päällikkö

Lauri Peippo
ma. riistasuunnittelija

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:
ANJALAN RIISTANHOITOYHDISTYS
ELIMÄEN RIISTANHOITOYHDISTYS
ETELÄ-SAIMAAN RIISTANHOITOYHDISTYS
IITIN RIISTANHOITOYHDISTYS
JAALAN-KUUSANKOSKEN RIISTANHOITOYHDISTYS
JOUTSENON RIISTANHOITOYHDISTYS

KYMIN-KARHULAN RIISTANHOITOYHDISTYS
LEMIN-TAIPALSAAREN RIISTANHOITOYHDISTYS
LUUMÄEN RIISTANHOITOYHDISTYS
MIEHIKKÄLÄN RIISTANHOITOYHDISTYS
PARIKKALAN RIISTANHOITOYHDISTYS
PYHTÄÄN RIISTANHOITOYHDISTYS
RAUTJÄRVEN RIISTANHOITOYHDISTYS
RUOKOLAHDEN-IMATRAN RIISTANHOITOYHDISTYS
SAVITAIPALEEN-SUOMENNIEMEN RIISTANHOITOYHDISTYS
SIPPOLAN RIISTANHOITOYHDISTYS
VALKEALAN-KOUVOLAN RIISTANHOITOYHDISTYS
VEHKALAHDEN-HAMINAN RIISTANHOITOYHDISTYS
VIROLAHDEN RIISTANHOITOYHDISTYS
YLÄMAAN RIISTANHOITOYHDISTYS
KAAKKOIS-SUOMEN POLIISILAITOS
KAAKKOIS-SUOMEN RAJAVARTIOSTO
METSÄHALLITUKSEN ERÄVALVONTA, JYRKI TURPEINEN
METSÄHALLITUKSEN ERÄVALVONTA, ANTTI NIEMI
METSÄHALLITUKSEN ERÄVALVONTA, TOMMI SUONPÄÄ
SUOMEN LUONNONSUOJELULIITTO ETELÄ-KARJALA
KYMENLAAKSON LUONNONSUOJELUPIIRI RY
LSL TAPIOLA RY

MAKSU

Käsittelymaksu 70.00 EUR

LIITTEET

LIITE 1: Poikkeuslupa-alue

LIITE 2: Poikkeusluvasta poistettu alue Virolahti

LIITE 3: Alue, jolla poikkeuslupa on voimassa 1.9.2023-31.7.2024

LIITE 4: Saate poikkeusluvan saajalle

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusaika

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä peritään oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015) mukaisesti. Oikeudenkäyntimaksua ei peritä, jos hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Itä-Suomen hallinto-oikeus, PL 1744, 70101 Kuopio
Käyntiosoite: Itä-Suomen hallinto-oikeus, Minna Canthin katu 64, Kuopio
Sähköposti: ita-suomi.hao@oikeus.fi
Puhelin: 029 56 42502 Faksi: 029 56 42501

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2022 ja 2023 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (903/2021) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.